

HASIČ

Byla noc tak tichá, že bys slyšel spadnout sirku. Nad městem vylul těžký vzduch a pouliční lampy kreslily na asfalt dlouhé stíny. Hasičská stanice na kraji města působila klidně až do chvíle, kdy se rozepsněla sirena. Tomáš byl u hasičů seprve rok. Nebyl to žádný svalovec s pláškou, spíš tichý kluk, který raději všechno doaknís, než budovat. Když zazvonil poplach, vyběhl jako prušina. „Požár v bývalé textilce, hlásil dispečer.“ Nožný pohyb osob uvnitř. Ta požárna byla sbráškem celého okolí. Opusťená budova s rozbitými okny, kam leli bezpečně kvůli adrenalinu a sed' hoří. Hasičské auto vyrazilo v noci. Motři přešla se odvrážela ve výlohách a Tomáš cítil, jak mu srdce buďí až v kuku. Nebál se ohně. Báť se toho, že uvnitř někdo opravdu je. Když dorazili, plameny šlehaly ve střechách lo praskaly, koo škřípal. Velitel rozdělil úkoly. „Tomáši, jdeš se mnou dovnitř.“ Dým byl hustý jako led. Každý nádech přes masku chutnal po spáleném plásku. Světelná prohledávala smu jen na pár metry. Najednou se ozvalo rakhání. Tomáš zduhl. „Slyšel jse to? Znovu. Slabě, soufání. Rozběhli se chodbou, která krosila svěcením. V radni místnosti našli kluka, sova patnáctiletého, rakhněného pod spadlým stámem. Hej, se blížil. „Musíme rychle!“ křikl velitel. Tomáš si plekl, odsunul pup a snažil se svám nad zvednout. Byl šejší, než čekal. Plameny už olizovaly dveře. Vyhláčka praskala. „Sřecha se může propadnout! Okamžitě ven!“ Velitel zavřihal. Vočích měl rozhodnutí. Tomáš rasnul zuby. „Kěse pár vserin. Sebral poslední síly a sabral. Svám povolí. Velitel vytáhl kluka ven a přehodil si ho přes rameno. Testou zpěd se ozvala vána - část stropu spadla šesně za nimi. Zář byl nesnesitelný. Když vyběhli ven, dav lidí vsíchl. Záchranáři si převzali chlapce. Hájel, ale dýchal. Tomáš si sundal helmu. Puce se mu vřásly. Nebylo to hrdinství, jaké vidal ve filmech. Bylo to vyčerpání, smach

a rozhodnutí nevdát se o pár věřin dřív. Druhý den
se o zásahu psalo jako o „odvážné akci“. Tomáš ale
věděl svoje. Nebyl to jeden velký hrdinský moment.
Byla to spousta malých rozhodnutí v kouři, kdy se
rozhodl zůstat, i když mohl odejít. A když večer
znovu vstal na spanici, už věděl, že být kasičem
neznamená nebát se. Znamená to jít do ohně i
přesto, že se bojíš. **!!!KONEC!!!**